

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 340/07-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. decembra 2007 prerokoval sťažnosť V. K., V., zastúpeného advokátom JUDr. P. M., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv zaručených čl. 6 ods. 1, 2 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. Tp 50/2007 z 8. augusta 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. októbra 2007 doručená sťažnosť V. K., V. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1, 2 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Martin (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. Tp 50/2007 z 8. augusta 2007.

Z obsahu podanej sťažnosti ústavný súd zistil, že podľa sťažovateľa došlo k porušeniu uvedených práv v trestnom konaní vedenom proti jeho osobe pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm. d) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, v ktorom okresný súd podľa § 82 ods. 3 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov zamietol návrh sťažovateľa „o zrušenie obmedzenia podľa § 82 ods. 1 Tr. por. spočívajúceho v zákaze viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, ktoré mu bolo uložené uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu v Martine sp. zn. Tp/50/2007 zo dňa 18.7.2007“.

Sťažovateľ v podanej sťažnosti argumentuje nasledovne: „Rozsudkom Okresného súdu v Ružomberku zo dňa 10.4.2004, č. k. 8T/10/2005, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.11.2006 mi bol popri peňažnom treste uložený podľa § 49 ods. 1 TZ účinného do 31.12.2005 aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 1 roka.

Dňa 4.5.2007, po výkone polovice predmetného trestu zákazu činnosti som si podal na Okresný súd v Ružomberku žiadosť o podmienené upustenie od zvyšku trestu zákazu činnosti viesť mot. vozidlá, pričom na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.7.2007, mi Okresný súd v Ružomberku podľa § 415 ods. 1 TP s poukazom na ustanovenie § 69 ods. 1 TP podmienenčne upustil od výkonu trestu zákazu činnosti. S tým, že v ústnom odôvodnení uznesenia konštatoval, že prijal aj záruku môjho budúceho zamestnávateľa A. K.

18.7.2007 mi sudca pre prípravné konanie Okresného súdu v Martine pri rozhodovaní o návrhu na vzatie do väzby, popri prijatí písomného sľubu uložil aj obmedzenie podľa § 82 ods. 1 TP spočívajúce v zákaze viesť motorové vozidlo akéhokoľvek druhu.

Nakoľko som toho názoru, že vyššie spomenuté obmedzenie, zjavne stratilo predmetným rozhodnutím Okresného súdu v Ružomberku svoj podklad, navyše vodičské oprávnenie potrebujem pre výkon svojho zamestnania a celkové zaobstarávanie si príjmov pre svoju rodinu, požiadal som Okresný súd v Martine dokonca 2x aby mi Okresný súd v Martine podľa § 82 ods. 3 TP mne uložené obmedzenie viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu.

Dávam do pozornosti a uviedol som to vo svojich podaniach zo dňa 7.8.2007 a 20.8.2007 na Okresný súd Martin že zákaz činnosti, ktorý som mal údajne mariť, mi bol

v relevantnom čase uložený uvedeným rozsudkom Okresného súdu v Ružomberku zo dňa 10.4.2004, č. k. 8T/10/2005 mi je zakázané viesť motorové vozidla len spomenutým obmedzením nahradzujúcim väzbu vydaným Okresným súdom v Martine dňa 18.7.2007. Podľa môjho názoru, súd by pri rešpektovaní zásady prezumpcie neviny s istou analógiou podľa § 7 TP, mal rešpektovať vôľu Okresného súdu v Ružomberku, ktorý po vykonaní príslušného dokazovania, vrátane dvoch ústnych pojednávanií došiel k záveru, že u mojej osoby sú dôvody na podmienené upustenie od zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Ešte raz uvádzam že som podľa predmetných obvinení mal mariť rozhodnutie Okresného súdu v Ružomberku. Aj na základe týchto skutočností, dovoľím si vysloviť názor, že nezrušením daného obmedzenia dochádza fakticky k mareniu rozhodnutia Okresného súdu v Ružomberku, ktorý ma okrem iného aj takto chcel motivovať viesť riadny život a dať mi možnosť žiť svoju rodinu.“

V závere podanej sťažnosti sťažovateľ uvádza: „Žiadam aby Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovil, že Okresný súd v Martine svojim rozhodnutím, zo dňa 8.8.2007 porušil moje základné právo podľa čl 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky tým, že nebral náležitý ohľad a podľa § 7 Trestného poriadku ani nerešpektoval uznesenie Okresného súdu v Ružomberku zo dňa 30.7.2007 spis. zn. 8T/10/2005 a riadne nezvážil moju žiadosť podanú dňa 7.8.2007 na Okresný súd v Martine o zrušenie obmedzenia nahradzujúceho väzbu v konaní spis. zn. TP/50/2007 a zároveň porušil čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokol nakoľko z kontextu vyplýva, že Okresný súd v Martine prezumuje moju vinu a odôvodňuje trvanie predmetného obmedzenia na možné budúce potencionálne uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidla.a zároveň tým porušil moje právo podľa čl. 14 dohovoru, tým že u mňa dôvodí trvanie obmedzenia aj možným budúcim trestom, čím ma diskriminuje z dôvodu iného postavenia a to postavenie obvineného, neberúc a nerešpektujúc rozhodnutie iného súdu rovnakého stupňa, ktorého rozhodnutie som mal mariť.

Žiadam aby ústavný súd zároveň zrušil uznesenie Okresného súdu v Martine zo dňa 8.8.2007 vydanom v konaní spis. zn. TP/50/2007 a prikázal Okresnému súdu v Martine zrušiť bez zbytočných prietahov v mojom prípade obmedzenie podľa vydané v Okresným súdom v Martine konaní TP/50/2007 spočívajúce v zákaze vedenia motorových vozidiel.

Žiadam priznanie primeraného zadosťučinenia v sume Sk 20 000 z dôvodu, že mi postupom Okresného súdu v Martine, ktorý prezumoval moju vinu vznikla strata na zárobku a moja rodina aj ja tým dost' trpíme.

Žiadam tiež priznať náhradu trov právnej pomoci.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie

sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, III. ÚS 124/04).

V zmysle judikatúry ústavného súdu pri právoplatnom rozhodnutí vydanom v trestnom konaní je pre začiatok plynutia lehoty dvoch mesiacov podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde rozhodujúci moment náležitého oznámenia rozhodnutia sťažovateľovi, ktorým je buď vyhlásenie rozhodnutia v prítomnosti sťažovateľa alebo doručenie rovnopisu rozhodnutia (napr. III. ÚS 186/02, III. ÚS 90/03).

Ústavný súd zistil, že odpis uznesenia okresného súdu sp. zn. Tp 50/2007 z 8. augusta 2007 (právoplatné 8. augusta 2007) bol sťažovateľovi doručený 15. augusta 2007. Sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súde doručená 31. októbra 2007, pričom na poštovú prepravu bola podaná 29. októbra 2007. Z uvedeného vyplýva, že dvojmesačná lehota na podanie sťažnosti uplynula najneskôr 15. októbra 2007, a teda sťažnosť bola ústavnému súde doručená zjavne po uplynutí stanovenej lehoty.

Na základe toho ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. decembra 2007